

■ IJclubs verzorgen gezamenlijke trainingen voor Westland Marathon

28 jaar geleden voor het laatst

Dromen over de tocht

▲ Ochtendtraining bij DIJCV op natuurijs. Rechts de laatste Westland Marathon op 2 januari 1997. PRIVÉFOTO'S

De Westland Marathon was ooit een van dé natuurijs-klassiekers van Nederland. Sinds 1997 ligt het evenement stil, maar Peter van Mil van de Maaslandse ijsclub droomt van een comeback. Daarvoor zijn twee dingen nodig.

Debbie Valstar

Maasland

Vanaf deze zaterdag staan ze weer elke week in het holst van de vroege ochtend op het ijs van de Uithof: 22 leden van de trainingsgroep van de Vlaardingse Ijsclub (DVIJC) en Maaslands IJsvermaak (MIJV).

Proefleden - van alle niveaus - zijn nog welkom. „Wie eenmaal in de Uithof komt, gaat er niet meer weg”, is de ervaring van Peter Wapenaar van DVIJC. En toch: „Niks is mooier dan natuurijs. Vooral bij de opkomende zon.”

De echte liefhebbers dromen tijdens het trainen van de Westland Marathon: een parcours op natuurijs in Maasland. In 1997 werd die voor de derde én laatste keer verreden. „Daar deden de toppers van Nederland aan mee”, legt Wape-

naar uit. Peter van Mil van MIJV vult aan: „Niveau Studio Sport.”

Toch werd de stekker eruit getrokken. Een van de redenen: de brug bij de Oude Veiling, naar Huis ter Lucht. „Die is maar 1,42 meter hoog en er zitten ook nog eens buizen onder. Dat vindt de KNSB te gevaarlijk. Als wij de Westland Marathon terug willen op de wedstrijdkalender, moeten we het parcours wijzigen”, vertelt Van Mil.

Polderslootjes

Een bocht in het water aan het begin van de Trekkade biedt misschien uitkomst. „Maar die is wel wat krap en scherp.” Het is dus nog even puzzelen, maar: „Als je zoiets

naar Maasland kan halen, dat zou toch prachtig zijn?”

Wapenaar is opgegroeid met schaatsen. Vijftien keer reed hij de alternatieve Elfstedentocht op de Weissensee. Ook Van Mil stond al jong op het ijs: „Ik ben geboren op een boerderij bij de Westgaag”, vertelt hij. „De polderslootjes bevroren al snel. Ik was echt altijd als een van de eersten op het ijs te vinden.” Maar hij sloot zich pas vijftien jaar geleden aan bij de trainingsgroep van Maaslands IJsvermaak: „Daarvoor tenniste ik, maar ik zag in dat ik beter kan schaatsen dan tennissen.”

Wapenaar: „Als lid bij een ijsclub krijg je instructie, begeleiding en

wordt je techniek beter. Dat vind ik een groot voordeel.” Van Mil: „Ik moet nog steeds bewust zijwaarts afzetten. Het zit zo ingebakken van vroeger dat ik achterwaarts afzet, wat eigenlijk een foute techniek is.”

Vergadering

Om de Westland Marathon weer tot leven te wekken, is er behalve een nieuw parcours ook iets anders nodig: hulp. Over twee weken hoopt Van Mil daarom ook de ijsverenigingen in De Lier, Naaldwijk en Schipluiden warm te maken voor het idee. Ze hebben dan een vergadering over een ander schaatsevenement in de regio: de Westland Toertocht.

Voor de Westland Toertocht wordt het draaiboek elk jaar geüpdatet, maar ook dat festijn heeft al jaren - sinds 2012 - niet meer plaatsgevonden.

Van Mil: „Mijn jongste zoon, 12 jaar was hij pas, reed in 2009 nog mee met een aantal vriendjes. Ze schaatsten naar Schipluiden, Wateringen, De Lier en uiteindelijk Vlaardingse. Bij ‘t Wapen van Maeslant maakte Ber-

tus Groenewegen medailles voor ze. Toen hij daarmee thuis kwam zei ik: ik zou hier heel zuinig op zijn, want je kunt misschien nooit meer meedoen.”

Als wij de Westland Marathon terug willen moeten we het parcours wijzigen

– Peter van Mil

Laatste keer

Dat 2012 de laatste keer werd, heeft niks met veiligheid te maken: de winters zijn gewoon niet streng genoeg geweest. „Voor de Toertocht moet het ijs 12 centimeter dik zijn.” Gelukkig kan schaatsen op de ijsbaan bij de ijsverenigingen zelf vaak wel: „Daarvoor hoeft het maar een beetje te vriezen.”

◀ **Peter Wapenaar van DVIJC (links) en Peter van Mil, van Maaslands IJsvermaak (rechts) starten zaterdag met het trainen van een gezamenlijke groep.**

FOTO DENNIS WISSE